

Verdal kommune

Høringsuttalelse detaljregulering av Tromsdalen kalkbrudd og deponi

Som eiere av Raudstuggu gnr 254, bnr 1, fnr 4 ønsker vi å uttale oss til reguleringsplanen som er lagt fram på høring. Planforslaget er stort sett sammenfallende med planforslaget som var på høring i 2018 og som vi uttalte oss til da. Våre tidligere uttalelser til kommunedelplan i 2013 og reguleringsplanarbeid 2018 følger vedlagt.

Vår bruk av Raudstuggu

Hytta vår, Raudstuggu, er et gammelt hus fra 1800-tallet. Det har vært brukt som kårstue, mastu og de første åra etter at foreldra våre flyttet til Tromsdalen var det våningshus. Huset sto igjen som det eneste huset på det opprinnelige tunet fram til kanten av steinbruddet kom for nær. På begynnelsen av 1980-tallet ble huset flyttet på grunn av utvidelse av steinbruddet. Det ble tømret opp igjen der det står nå; med skogen rundt, elva like ved og vei fram. I det alle trodde var trygg avstand fra bruddet. Da foreldra våre solgte gården, overdrog de dette huset til oss fire søsken. Nå bruker vi den sammen med våre barn og barnebarn.

Før og etter at vi tok over Raudstuggu har det vært et sted som har hatt stor betydning for oss for å nyte natur og friluftsliv, møteplass med slekta, for tilknytningen og kontakten med Verdal, bærplukking, elvebading, skigåing, fjellturer, rekreasjon og rolig vandring på kjente stier. Vi har gått i sporene etter våre forfedre og andre som har arbeidet og slitt i skog- og jordbruk for at livet skulle bli bedre for de som kommer etter dem. Som oppvokst i Tromsdalen føler vi sterk tilknytning til Tromsdalen og nærområdene til hytta, det er ikke "bare ei hytte", men gir oss tilknytning til våre barndomsområder og gården som har vært i slektens eie i generasjoner.

Tromsdalen har i flere 10-år vært preget av steinbruddet. Selv om vi har oppfattet bruddet som skjemma, støyende, stygt og sjenerende, har vår bruk av Raudstuggu ikke blitt vesentlig berørt; avstanden til bruddet har vært stor nok. På de områdene som vi bruker mest har det ikke vært brudd. Planforslaget endrer radikalt på dette. Konsekvensene for vår del er store og Raudstuggu vil bli den eneste gjenværende bebyggelsen og igjen stå på kanten av «stupet». "Våre" områder blir enten brudd eller svært preget av bruddet. Etter diverse planprosesser så synes det nå som bruddet kommer etter Raudstuggu.

Beslutningsgrunnlaget

Vi har tidligere uttalt oss til kommunedelplanen og høringer av tidligere forslag til reguleringsplaner. Våre innvendinger til beslutningsgrunnlaget står ved lag:

- Uppreis og delvis feil i vurderingsgrunnlaget for KU landskap, se for øvrig merknader i år uttale til kommunedelplan.
- Mangler i fagutredning friluftsliv, se for øvrig merknader i vår uttale til kommunedelplan.
- Mangler i utredning om grunnvann, se for øvrig merknader i vår uttale til kommunedelplan.
- Mangler i konsekvensutredning landbruk, se for øvrig merknader i vår uttale til kommunedelplan.
- Virkning av støv på Kaldvassmyra naturreservat, se for øvrig merknader i vår uttale til kommunedelplan.

Vi mener mangel i KU fører til at regulering av arealbruken blir basert på feil faktagrunnlag.

Vi mener fortsatt det er grunnlag til å stille spørsmål om kommunens egen vurdering av kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig objektiv, i og med at det i 2011 ble inngått avtale mellom Verdalskalk og Verdal kommune om dekking av kostnader til utredninger til kommunedelplanen. Forutsetningen fra Verdalskalk var at utredningene skulle være tilstrekkelig også for detaljregulering. Dette betyr at dersom kommunen nå skulle komme til at konsekvensutredningen ikke er tilstrekkelig, så vil kommunen bryte med inngått avtale og dermed kunne pådra seg økonomisk ansvar.

Det er omfattende dokumentasjon av kalkforekomstens omfang og kvalitet, men behovet for en stor utvidelse av steinbruddet er ikke underbygd. Vi har tidligere uttalt oss til at de ulike planforslagene baserer seg på forventninger om framtidig uttak som er for høyt og reelt sett bare er basert på tiltakshavers egne vurderinger. Tidligere prognoser for framtidig uttak har til nå ikke slått til. Vi kan ikke se at det finnes grunnlag for større tiltro til tiltakshavers prognoser nå.

Vi mener at reguleringsplanen ikke skal vedtas og at gjeldende kommunedelplan skal oppheves. Kalkressursen vil være tilstrekkelig sikret som LNFR område.

Virkninger av reguleringsplanen for hytta og vår bruk av den:

- Total endring av landskapsbildet i Tromsdalen, dvs. adkomsten til hytta, nærområdet til hytta og området som vi bruker til friluftsliv. Endringene er så store og omfattende at vi knapt kan tenke oss hvor store de blir og heller ikke hvordan det blir å ha ei hytte midt inne i området. Hvor raskt endringen vil skje er ukontrollerbart for oss (og kommunen), men det eneste vi vet er at det kontinuerlig og i all overskuelig framtid bare blir forverring, inngrepet vil stadig bli større.
- Redusert mulighet for friluftsliv, både fordi mye av de områdene som vi opp gjennom tiden har brukt til turer blir steinbrudd og fordi steinbruddet/deponiet som det nå reguleres til vil hindre tilgangen til våre turområder. Fra deler av Tromsdalen som er viktig for vårt friluftsliv, for eksempel Bjartnesvola/Steikpannvola og Tolleran, vil steinbruddet bli dominerende og skjemmende og klart redusere verdien som friluftsområde for oss.
- Hytta er i dag lite utsatt for støy og støv. Som utredningene viser vil dette bli vesentlig endret når bruddet kommer nærmere. Vibrasjoner for vår hytte er ikke utredet. Reguleringsplanen gir ikke forutsigbarhet for hvilken framtidig belastning vi vil få, dette vil bli underlagt forurensningsmyndighet.
- Vi har tidligere uttalt oss om reguleringsplanen og adkomst til vår hytte; vi får lengre adkomstvei, økt ansvar/kostnad for sommer-/vintervedlikehold og standard på ny vei med bru er usikkert. Vi viser til våre tidligere uttalelser 25.11.2018 og 01.09.2018.
Hytta har i dag veirett og veiadkomst på privat skogsbilvei som brukes av mange og som vedlikeholdes av de store brukerne (Værdalsbruket, Hoås allmenning og Fellesbeitet). Veilengden er ca. 0,6 km fra offentlig vei. Ny adkomst vil bli SKV2 (ca 650 m i følge planbestemmelser) og SKV 4 (1,8 km ifølge planbestemmelser).
Planforslaget innebærer at veien fra krysset ved Stormyra og til hytta (SKV4 lengde 1,8 km med ei bru) kun vil bli brukt av oss og eventuelt ved skogsdrift i Hoåsdalen og deler av Benkbergan. Omfanget av skogsdrift i de siste årene har vært lite (stort sett uthogde områder), og vi kan ikke forvente interesse fra skogeierne til å vedlikeholde veien. Vi frykter at hovedansvaret for vedlikehold sommer og vinter må bæres av oss, og at kostandene vil bli for høye slik at veien vil forfalle og ikke kan kjøres med personbil. Dagens bru over Tromsdalselva, og som blir en del av

SKV4, er vi i dag ikke er avhengig av. Brua er gammel, har tredekke og krever et jevnlig vedlikehold. Bru-karene er i tillegg dårlige og det vil med tiden bli behov for tyngre rehabilitering eller ny bru. Det er ikke gitt at skogsdriften i området vil tilsi at brua må opprettholdes.

På vinterstid er det i dag ca. 600 m vei som må brøytes for at vi skal komme til hytta. Planforslaget medfører at det er vesentlig lengre privatvei som må brøytes, og det er kun unntaksvis at brøyting er nødvendig for skogsdrift, slik at det kun er vi som har behov for brøyting. Vi har ikke mulighet til å dekke vintervedlikehold selv. Bruksverdien av hytta vil da bli veldig redusert. Vi mener det er naturlig at steinbruddet dekker merkostnader til sommer- og vintervedlikehold som er en følge av reguleringsplanen og ikke belastet oss. Alternativt så vil reguleringen påføre oss vesentlige merkostnader og reduserer både bruksverdien og økonomisk verdi av hytta.

I gjeldene planforslag er våre ønsker om veirett i varetatt og det er stilt rekkefølgekrav om å opparbeide SKV2. Det er ikke stilt rekkefølgekrav om opprusting av SKV4 til veiklasse 3 før dagens adkomst fjernes. Det er sannsynlig at omlegging av veiadkomst ligger langt fram i tid, og vi har ingen sikkerhet for hvilken standard veien med bru da vil ha. For å sikre at ny adkomst har samme funksjon som i dag må kommunen stille rekkefølgekrav om opprusting av SKV4 til veiklasse 3, jfr landbruksveiforskriftene.

Vi er klar over at kommunen mener ansvars/kostnader for sommer-/vintervedlikehold er privatrettslige forhold. Det er kommunen gjennom reguleringsplanen som påfører oss ulempen med lengre adkomstvei og at det blir en vei som få andre har bruk for. Reguleringsplanen sier ingen ting om når ulempen vil skje i tid. Det betyr at dersom kommunen ikke sørger for at vårt ansvar for framtidig vedlikehold ikke avklares NÅ, så vil vi risikere å leve med usikkerheten i meget lang tid, helt til Verdalskalk eller den som da driver steinbruddet ønsker å legge om dagens vei. Inntil vårt framtidige ansvar for veien er avklart, er det ikke mulig for oss å vurdere om vi kan fortsette å eie/bruke hytta når adkomstveien skal legges om. Hvordan skal vi kunne gjøre fornuftige valg for vedlikehold og utbedring av hytte, som ikke er mulig å selge, når vi ikke vet om vi har mulighet til å benytte veiadkomsten til, i framtiden? Kommunen må stille vilkår om at vårt ansvar for framtidig veiadkomst avklares nå.

Hilsen

Inger Åse Leirset

Gerd K. Leirset

Øyvind Leirset

Vedlegg:

- Brev av 25.11.2018
- Brev av 01.09.2018
- Brev av 26.01.2013